

50v.

10h.

oort

et proficientium merita distinguunt. et unumquodque et alterum.
 non inrationabiliter positum uidentur. Qui enim et sua deflent. et
 uirtutum penas ad proximos in exemplo tendunt. speculatio
 dubio profecti sunt. Sunt autem plerique paruulorum. qui corum lacri-
 mas conspiciunt. et imitantur. Et qui nudi in suis praunitibus
 esse potuissent. sanctos uigilantioresque uiros considerant. moxque
 suis praunitibus accendunt. irati ut plangant. inflantur
 ad penitentiam. atque ut uelare sanctos corpora sua conspi-
 ciunt. ita ipsi quoque lacrimarum suarum abisueclant. Se ipsos
 enim magnis increpationibus ferunt. cur qui uirtutes non
 habent peccata minime deplorant. si et illi plangere ad-
 huc non desistunt. qui iam uirtutum penas per exempla ad proximos
 tendunt. In quibus uerbis necesse est. ut nos qui paruuli ad-
 huc sumus. profectum semper et uirtutes et lacrimas ante mem-
 brorum oculos ponamus. Imitemur quae in illis aspiciuntur. ut dum
 ceperimus per incrementa crescere. possimus ab illo districto
 examine mala quae fecimus uelare. In assiduis enim fletibus.
 in cottidiana nostra penitentia habemus sacerdotem in caelis. qui
 impellat pro nobis. De quo etiam per iohannem dicitur. Si quis pecca-
 uerit. aduocatum habemus apud patrem Iesum Christum iustum. et
 ipse est propitiatio pro peccatis nostris. Ecce exultat animus. cum
 aduocati nostri potentiam audiuimus. sed exultationem nostram iterum
 remordet timor. quia ipse qui nobis aduocat est. dicitur iustus. Nos
 enim causas iniustas habemus. iustus uero aduocat. iniustas
 causas nullomodo suscipit. nec uerba dare pro iniusticia de-
 fendit. Quid ergo agimus karissimi fratres mei. Ecce occurrit animo